

се отъ Иванчова, билъ, каже, съ радикални идеи: следъ това Стоиловъ говорилъ съ Иванчова и го намѣрилъ много разуменъ човѣкъ. И отъ Дупница ми изпращали много здраве; подали молба да се остави държавното училище. На пѣтя за Дупница при Граница селянитѣ спрѣли княза. Подполковникъ Котелниковъ като княжески комисаръ навсѣкжде направилъ най-добро впечатление, пжтувалъ по селата, обяснявалъ на селянитѣ работата, а е русинъ. Въ Кюстендилъ хората казвали: да сте живи, вие, които сте около княза. И въ Дупница подобенъ ентусиазъмъ, и Грънчаровъ (изѣлъ 30,000 фр. и е подъ следствие) съ цилиндъръ и лампиони правѣлъ орация за лоялностъ. Оплакванията на селянитѣ въ Дупница, че околийскиятъ началникъ имъ запрещавалъ да подаватъ прошения до княза. Котелниковъ останалъ следъ тѣхъ да изследва тази работа. Били подадени около 300 прошения. Въ Самоковъ префектътъ Храновъ говорилъ много добре върху княжескитѣ предложения; той билъ, каже, добъръ човѣкъ, Грековъ го препоръчалъ на служба презъ окупацията. Въ Самоковъ и Clarke (отъ протестантското училище) много добре говорилъ на княза на английски, когато посетилъ училището му. Очевидно било, че селянитѣ навсѣкжде много добре сж схванали положението, разбирали за какво е работата; тѣхъ ги интересува личността, не принципитѣ, казва Стоиловъ.

Въ София е дошла врачанска депутация. Единъ селянинъ отъ Искъръ, простъ човѣкъ, разправялъ при банкетъ, който бѣ даденъ въ нейна честь: по-рано всѣкога слушахме за султана и султанскитѣ заповѣди, сега имаме князъ, ала никога за него нищо не чуваме: постоянно ни се говори само за министерството. — Панайотъ Хитовъ е назначенъ околийски началникъ въ Кула. — Даневъ говорилъ съ Цанкова и компания. Тѣзи хора му приказвали за своята победа, за заминаването на княза, следъ което, казалъ Цанковъ, ще изберемъ регентство, подиръ това ще трѣбва да очистимъ страната отъ хора, които бъркатъ, ще се пролѣе малко кръвъ; съ избора нѣма да бързае, ще изберемъ на края или нѣкой нѣмски князъ или може би Алеко и така ще съединимъ България съ Румелия. Следователно съ кланета тѣ искатъ да спечелятъ довѣрието на Европа, за да получатъ европейецъ князъ и да направятъ съединението! Видения. Мнозина отъ по-умѣренитѣ либерали се отдръпватъ и концентриратъ отдѣлно. — Стойчовъ писалъ на генерала много, каже, достойно писмо: следъ прочитането на прокламацията смѣта за свой дългъ да остане.

Казахъ днесъ на г. Thielau, че новобългарската история ще се насочва не отъ министерствата, а отъ серията руски консули. Докато искаха да неутрализиратъ конституцията по консервативенъ пжтъ, държаха тукъ Давидова. Следъ лошия